

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 1. juna 2015. godine
Ref. br.: RK 803/15

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI164/14

Podnosilac

Shpëtim Halimi

**Ocena ustavnosti
rešenja Rev. br. 223/2014
Vrhovnog suda Republike Kosovo
od 1. septembra 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi, sudija i
Bekim Sejdiu, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Shpëtim Halimi iz Donjeg Livoča, opština Gnjilane (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koga zastupa g. Skender Zenuni, advokat iz Gnjilana.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava rešenje (Rev. br. 223/2014 od 1. septembra 2014. godine) Vrhovnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Vrhovni sud), kojim je zahtev podnosioca za reviziju odbijen.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim su, navodno, „*povređena prava podnosioca zahteva garantovana Ustavom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), odnosno član 24, stav 1 i 2 [Jednakost pred Zakonom] i član 46, stavovi 1, 2 i 3 [Zaštita Imovine]*”.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilom 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 6. novembra 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 5. decembra 2014. godine, predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kyeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 20. januara 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 13. maja 2015. godine Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Činjenice slučaja

9. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo tužbu Opštinskom sudu u Gnjilanu, tražeći utvrđivanje njegovog prava preče kupovine i poništenje kupoprodajnog ugovora u vezi sa nepokretnom imovinom.
10. Dana 27. decembra 2005. godine Opštinski sud (rešenje C. br. 636/2004) je zaključio da je tužba podnosioca zahteva povučena i stoga je zatvorio predmet, ne upuštajući se u meritum slučaja.
11. Podnosilac zahteva nije uložio žalbu na rešenje Opštinskog suda.
12. Dana 23. novembra 2010. godine, podnosilac zahteva je podneo Opštinskom sudu u Gnjilanu zahtev za ponavljanje postupka, tvrdeći: “[...] *Ceo postupak je zasnovan na lažnim izjavama i na lažnim dokumentima [...].*”

13. Dana 11. decembra 2012. godine, Opštinski sud (rešenje C. br. 636/2004) je odbio kao nedozvoljen i nepotpun predlog podnosioca zahteva za ponavljanje postupka, jer je “[...] istekao subjektivni rok od 30 dana i objektivni rok od 5 godina”. Opštinski sud je, takođe, naglasio da podnosilac zahteva u svom zahtevu za ponavljanje postupka “[...] nije priložio nijedan dokaz kojim bi se utvrdila njegova osnovanost”.
14. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na rešenje Opštinskog suda.
15. Dana 15. maja 2014. godine Apelacioni sud (rešenje Ac. br. 4943/2012) je odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva i potvrdio rešenje Opštinskog suda.
16. Podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu na rešenja Apelacionog i Opštinskog suda.
17. Dana 1. septembra 2014. godine, Vrhovni sud (rešenje Rev. br. 223/2014) je odbio je zahtev podnosioca za reviziju, tvrdeći da:

“[...] U konkretnom slučaju nije došlo do meritornog okončanja sporne stvari, jer je parnični postupak okončan rešenjem kojim je povučena tužba [od strane podnosioca zahteva] [...].

Za slučajeve za koje je podnet predlog za ponavljanje postupka iz člana 232. tačka c) i d) ZPP-a [Zakon o parničnom postupku], rok za podnošenje predloga u smislu člana 234. tačka d) i e) ZPP-a iznosi 30 dana od dana kada je predlagač saznao za pravosnažnu presudu. Predlagač je predlog podneo po ovom pravnom osnovu, ali ne samo da predlogu nije priložio takvu presudu, već se u obrazloženju predloga uopšte ni ne pominje takva presuda [...]. Postupak čije se ponavljanje tražilo okončan je pravosnažnim rešenjem C.br. 636/04 od 27.12.2005. godine, dok je predlog za ponavljanje postupka podnet 24.11.2010. godine.”

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva tvrdi da su redovni sudovi, odbijajući njegov zahtev da ponove postupak, povredili njegova prava garantovana Ustavom, odnosno prava koja se odnose na “jednakost pred zakonom i zaštitu imovine”.
19. Podnosilac zahteva tvrdi da je njegovo pravo na jednakost, garantovano članom 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava, povređeno, jer “[...] Nije mi data mogućnost da se izjasnim pred sudijom u predmetu”.
20. Podnosilac zahteva, takođe, tvrdi da je njegovo pravo na zaštitu imovine, garantovano članom 46. [Zaštita imovine] Ustava, povređeno, jer mu je “[...] Sudija u predmetu [...] uskratio pravo na zemlju svojih predaka”.
21. Podnosilac zahteva zaključuje, obraćajući se Sudu sledećom izjavom:

“[...] Shpëtim Halimi je dobre volje da se ovaj građansko-pravni spor završi na taj način da se imovina njegovih predaka vrati vlasniku, odnosno njihovom unuku Shpëtimu Halimi.

Da je ova nepokretnost na jednostran i pristrasan način oduzeta od strane sudije u predmetu, koji ga je /prema Shpëtimovim navodima/ obavezao da deponuje iznos [...] DM [Nemačka marka] za zemlju svojih predaka. [...]”

Prihvatljivost zahteva

22. Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su propisani Ustavom i dalje precizirani u Zakonu i Poslovniku.
23. U tom smislu, Sud se poziva na član 48. Zakona i pravilo 36 Poslovnika.

Član 48. Zakona:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Pravilo 36 Poslovnika:

“[...] (1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev: [...] (d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi: [...] (d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

24. Sud podseća da podnosilac zahteva osporava rešenje (Rev. br. 223/2014 od 1. septembra 2014. godine) Vrhovnog suda, tvrdeći povredu njegovog prava na jednakost pred zakonom i zaštitu imovine, kao što je garantovano Ustavom.
25. Zapravo, podnosilac zahteva tvrdi, uopšteno i ne pozivajući se ni na jednu određenu odluku nižestepenih sudova, da mu nije pružena *“prilika da predstavi svoj slučaj”* pred redovnim sudovima i da je, navodno, njegovo pravo kao *“naslednika”* nepokretne imovine njegovog pradede povređeno.
26. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije pružio nijedno proceduralno ili suštinsko obrazloženje u svom zahtevu; on samo navodi gore pomenute tvrdnje, bez daljeg objašnjenja o tome kako je došlo do takvih povreda.
27. U tom smislu, Sud primećuje da je Opštinski sud odbio zahtev podnosioca da ponovo otvori postupak, smatrajući da je rok za podnošenje takvog zahteva istekao i da, bez obzira na to, podnosilac zahteva nije izneo nikakav dokaz u prilog svom zahtevu.
28. Sud, takođe, primećuje da je Apelacioni sud obrazložio svoje rešenje u pogledu tvrdnji podnosioca zahteva o *“bitnoj povredi odredaba parničnog postupka i povredi materijalnog prava”*, potvrđujući da je Opštinski sud pravilno primenio materijalno pravo, kada je odbio zahtev podnosioca za ponovno otvaranje postupka.

29. Pored toga, Sud primećuje da je Vrhovni sud odbio zahtev podnosioca za reviziju kao neosnovan i obrazložio: “[...] Takvo stanovište nižestepenih sudova o odbacivanju predloga za ponavljanje postupka kao nedozvoljenog se prihvata u celosti, zato što pobijana rešenja nisu zahvaćena bitnim povredama odredaba parničnog postupka, na koje revizioni sud, u smislu člana 215. ZPP-a, pazi po službenoj dužnosti.”
30. Sud smatra da je postupak pred Opštinskim, Apelacionim i Vrhovnim sudom bio pravičan i da su odluke detaljno opravdane i obrazložene.
31. Dakle, Ustavni sud zaključuje da su postupci, gledano u celini, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi: *inter alia*, *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. godine; i *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
32. Pored toga, podnosilac zahteva nije tačno pojasnio kako i zašto osporene odluke, kojima je odbijen njegov zahtev za ponavljanje postupka, predstavljaju povredu prava i sloboda garantovanih Ustavom, niti je izneo dokaze koji opravdavaju tvrdnju o takvoj povredi.
33. U tom smislu, Sud naglašava da nije dužnost Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili u zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane javnih organa, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
34. Ustavni sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova ili drugih javnih organa. To je uloga redovnih sudova ili drugih javnih organa da, kada je moguće, tumače i primenjuju procesno i materijalno pravo (vidi: *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28. vidi, takođe slučaj Ustavnog suda br. KI70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
35. Dakle, Sud smatra da podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu njegovih prava u skladu sa Ustavom (vidi: *Vanek protiv Slovačke Republike*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine) i nije precizirao kako članovi Ustava, na koje se pozvao, potkrepljuju njegovu tvrdnju, u skladu sa članom 113.7 Ustava i članom 48. Zakona.
36. Kao rezime, Sud zaključuje da su tvrdnje podnosioca zahteva o povredi njegovih prava na jednakost pred zakonom i zaštitu imovine neosnovane i nisu dokazane, i samim tim, očigledno su neosnovane.
37. Na osnovu navedenih razloga Sud smatra da je, u skladu sa članom 48. Zakona i pravilom 36 (2) (d) Poslovnika, zahtev neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (2) (d) i 56 (b) Poslovnika, 1. juna 2015. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani